

2.2.5.2. TSK:lla ole huomauttamista tähän artiklaan.

varauksin (siinä tapauksessa, että 8 artiklan ehdotus jää voimaan).

2.2.5.3. 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tulisi täsmentää, että vastaisuudessa painotetaan 20 prosentilla saatavat, joiden vakuutena on jäsenvaltion aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemia arvopapereita 7 artiklassa säädetyn

3. Päätelmä

Komitea kannattaa komission ehdotuksia ja toivoo, että ne hyväksytään mahdollisimman pian, jotta voidaan välttää tilanne, jossa Euroopan unionin luottolaitokset kärsivät kilpailun vääristymisestä niiden muualla maailmassa toimiviin kumppaneihin nähden.

Bryssel, 25. syyskuuta 1996.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Carlos FERRER

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta "Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Yhteenkuuluvuuspolitiikka ja ympäristö"

(97/C 30/05)

Komissio päätti 9. helmikuuta 1996 Euroopan unionin perustamissopimuksen 198 artiklan mukaisesti pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta "Yhteenkuuluvuuspolitiikka ja ympäristö".

Asian valmistelusta vastannut aluekehityksen, yhdyskuntasuunnittelun ja maankäytön jaosto antoi lausuntonsa 17. syyskuuta 1996. Esittelijänä oli Ramón Mercé Juste.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 25.–26. syyskuuta pitämässään 338. täysistunnossa (25. päivän kokouksessaan) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 96 ääntä puolesta, 0 vastaan, ja 3 pidättyi äänestämästä.

1. Johdanto

Tiedonannon tarkoituksena on edistää olosuhteita, jotka mahdollistavat yhteenkuuluvuus- ja ympäristöpolitiikan nykyistä suuremman yhteisvaikutuksen rakennerahastojen ja koheesiorahaston toiminnassa.

TSK katsoo, että rakennerahastot ja koheesiorahasto ovat tärkeimmät keinot taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden toteuttamiseksi⁽¹⁾, joten yhteenkuuluvuus- ja ympäristöpolitiikan yhteisvaikutusta on

parasta tavoitella juuri niiden avulla. Toisaalta ympäristöluottavuuden liittäminen rahastoja koskeviin asetuksiin, joka oli vuoden 1993 uudistuksen aiheena, merkitsi ympäristön merkityksen virallista tunnustamista. Sittemmin koheesiorahaston perustaminen vahvisti tuota merkitystä entisestään. Talous- ja sosiaalikomitea on antanut lausuntonsa näistä aiheista⁽²⁾ kuten myös yhteisön ohjelmasta "Kohti kestävä kehitystä"⁽³⁾, jonka toteutukseen tässä lausunnossa käsiteltävä tiedonanto liittyy.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 153, 28. 5. 1996.

⁽²⁾ EYVL N:o C 201, 26. 7. 1993; EYVL N:o C 82, 19. 3. 1996.

⁽³⁾ EYVL N:o C 138, 17. 5. 1993.

Ympäristön hyvä tila voi olla yhteiskunnallisen hyvinvoinnin merkki, ja tällaisten merkkien tiedetään vaikuttavan suorasti talouskehitykseen vetovoimansa kautta. Tämän takia talous- ja sosiaalikomitea yhtyy näkemykseen, jonka mukaan poliittisia sitoumuksia on syytä tarkistaa ympäristötoimien eduksi.

Komitea on aina kannattanut niin kansallisten kuin yhteisönkin toimintalinjojen parempaa yhteensovittamista. Tämän vuoksi se tukee ehdotuksia, joiden tarkoituksena on liittää ympäristökysymykset kiinteämmäksi osaksi muita politiikan aloja ja tässä konkreettisessa tapauksessa rakennerahastojen ohjelmien toteutusta.

Komitea suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon, mutta haluaa esittää siitä eräitä huomioita ja painottaa eräitä periaatteita.

2. Huomioita

2.1. Komitea on tietoinen rajoituksista, joita nykyinen lainsäädäntökehys asettaa yhteenkuuluvuus- ja ympäristöpolitiikan yhteisvaikutuksen parantamiselle. Se toteaa kuitenkin, että tämältyypiset toimet ovat hyödyllisiä, sillä niistä saadut kokemukset ja ideat voivat vaikuttaa rahastoasetusten vuodeksi 1999 suunniteltuun tarkistukseen.

2.2. TSK antaa tunnustusta edistykselle, jota on saavutettu ympäristöulottuvuuden nimomisesta yhteenkuuluvuuspolitiikkaan rakennerahastoasetusten vuonna 1993 tapahtuneessa tarkistuksessa, jossa ympäristönäkökohdat liitettiin osaksi ohjelmien kaikkia suunnittelu- ja toteutusvaiheita, sekä yhteenkuuluvuusrahaston perustamisessa. Komitea korostaa kuitenkin Euroopan unionia lähivuosina kohtaavan haasteen merkitystä: miten sovittaa yhteenkuuluvuuspolitiikan muotoilu ja soveltaminen kestäväen kehityksen vaatimuksiin ja kehittyviin ympäristönormeihin.

2.3. Komitean mielestä on tärkeää hyödyntää vaakatason dynamiikkaa, jonka ympäristönäkökohtien ottaminen huomioon rakennerahastopolitiikassa tuo mukanaan, ohjelmien järjeistämiseksi suhteessa niiden tuloksiin (yhteiskunnallisten ja ympäristökustannusten välisen hyötytasapainon parantamiseksi) sekä rahastojen välisen yhteisvaikutuksen kehittämiseksi. Rahastojen arviointikertomuksissa puhutaan usein esimerkiksi Euroopan aluekehitysrahaston EAKR:n ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston EMOTR:n ympäristöinvestoinneista (puhdistuslaitteista, jätteenkäsittelylaitoksista) ilman että Euroopan sosiaalirahastosta ESR:stä näkyy varatun määrärahoja hankkeiden toteuttajien koulutukseen.

2.4. Samoin tulee pohtia, kuinka lisätä ympäristöpolitiikan ja teknisen tutkimuksen ja kehityksen välistä

yhteisvaikutusta varsinkin erityisohjelmissa liittämällä niihin ympäristönäkökulma.

2.5. Komitea katsoo, että mainittujen ympäristötoimien menestyksessä kytkeminen yhteenkuuluvuuspolitiikkaan riippuu – läheisyysperiaatteen mukaisesti – jäsenvaltioiden ja tietyissä tapauksissa asianomaisten alueiden kanssa harjoitettavasta yhteistyöstä.

2.6. Mitä tulee koheesiorahastoon yhteenkuuluvuuspolitiikan ja ympäristöpolitiikan yhtymäkohtana, komitea kannattaa komission tavoitetta perusrakenne- ja liikennehankkeisiin sekä toisaalta ympäristöhankkeisiin myönnettävien varojen ”sopivasta tasapainosta” (puolet-puolet) sekä joustavaa strategiaa tuon tasapainon saavuttamiseksi. Tässä yhteydessä komitea muistuttaa, että tasapainon tulee toteutua rahaston koko toimintakauden 1993–1999 puitteissa, ei kunakin yksittäisenä vuonna.

Toisaalta, koska ympäristöalan hankkeet ovat yleensä halvempia kuin liikennehankkeet, niitä on oltava enemmän rahoitustasapainon saavuttamiseksi. Komitea viittaa lausuntoonsa, jonka aiheena oli koheesiorahastosta tuettujen toimien vuosikertomus 1993/1994 ja koheesiorahaston vuosikertomus 1994 ja jossa se jo puhui tällaisen tasajaon puolesta.

Lisäksi on muistettava, että liikenteeseen liittyvät hankkeet (esim. julkisen liikenteen kehittäminen) voivat osaltaan kohentaa ympäristöä. Tässä mielessä komitea kehottaa komissiota ottamaan ympäristön kokonaisvaltaisesti huomioon liikennehankkeita valitessaan.

2.7. Rakennerahastoista suoriin investointeihin myönnettyjen avustusten määrä on kehittynyt myönteisesti viime vuosina. Kun vuosina 1989–1993 tavoitteiden 1, 2 ja 5b piiriin kuuluvilla kohdealueilla tällaisiin hankkeisiin myönnettiin 2800 miljoonaa ecua, ohjelmasiikirjoissa on varattu vuosille 1994–1999 yli 9 400 miljoonaa ecua ympäristöhankkeiden tukemiseen. Komitea on tyytyväinen tähän kehitykseen ja kannattaa kaikkia lisätoimia, jotka edistävät ympäristönäkökohtien parempaa huomioonottamista.

Komitea painottaa myös, että yhteisöaloitteissa on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkiin sellaisiin innovatiivisiin toimiin, jotka edistävät luonnonsuojelua.

2.8. Tiedonannossa korostetaan erityisesti, että tuotavien investointien rahoitukseen myönnettävää tukea tulisi lisätä paitsi niiden epäsuorien myönteisten ym-

päristövaikutusten vuoksi myös siksi, että ne auttavat osaltaan toteuttamaan kestäväen kehityksen periaatetta ja parantamaan työllisyyssnäkyviä.

TSK kannattaa komission aloitetta tunnistaa niin ohjelma-asiakirjoja tarkistettaessa kuin tietyissä yhteisöaloitteissakin luonteeltaan ennaltaehkäisevät hankkeet, jotka tulee tulevaisuutta ajatellen asettaa etusijalle. Tässä yhteydessä komitea korostaa sellaisten alueellisten ja paikallisten kehityshankkeiden merkitystä, jotka edistävät tuotteiden ja palvelujen tuottamista erityisesti PK-yrityksissä ja luovat samalla työpaikkoja ympäristöä kunnioittaen. Komitea katsoo, että ympäristöalan paikalliset kehitysaloitteet ansaitsevat erityishuomion;⁽¹⁾ niistä saatavia, kehitykseen ja uusien työpaikkojen luomiseen liittyviä toimivia käytäntöjä tulee levittää ja tehdä tunnetuksi kansainvälisten tiedotus- ja yhteistyöverkkojen välityksellä.

Komitea tähdentää toisaalta, kuinka tärkeätä on ympäristösuuntautunut henkilöresurssipolitiikka, jossa suositaan yleisen ja ammattikoulutuksen tehostamista sekä yleisen tietoisuuden lisäämistä näistä kysymyksistä sekä parannetaan työvoiman ammattitaitoa siten, että se vastaa nykyistä paremmin työmarkkinoiden vaatimuksia.

2.9. Ympäristön huomioon ottamisen tulee olla yhtenä perusteena hankkeita valittaessa, ts. niiden ympäristövaikutukset on tarkkaan arvioitava. TSK katsoo niin ikään, että seurantakomiteoiden vastuulla on huolehtia ympäristövaikutusten arvioinnista ohjelmien yleisen seurannan ja arvioinnin yhteydessä.

2.10. Talous- ja sosiaalikomitea valittaa, ettei komissio ole aikaisemmin toiminut aktiivisemmin ehkäistäkseen rakenne- ja koheesiorahastojen toiminnan yhteydessä tapahtuneita ympäristöstandardien rikkomuksia. Komitea pyytää komissiota ryhtymään mahdollisimman pian asianmukaisiin toimiin tämän puutteen korjaamiseksi. TSK tukee myös kaikkia rankaisualoitteita, joita komissio mahdollisesti esittää havaitessaan voimassa olevien säännösten rikkomista, mukaan luettuna vaatimus yhteisön varoista maksettujen suorituspalauttamisesta. Komitean mielestä olisi kirjattava todelliset

ennaltaehkäisevät, korjaavat sekä kestäväen kehitykseen liittyvät ympäristötoimet eräänlaiseksi ohjeelliseksi luetteloksi ja osviitaksi ohjelmien laatijoille (kansallisille ja alueellisille viranomaisille) mahdollisten myöhempien rikkomusten ehkäisemiseksi.

2.11. Komitea korostaa jälleen⁽²⁾, kuinka tärkeätä on, että talous- ja yhteiskuntaelämän etujärjestöt osallistuvat kaikkiin puiteasetuksen 4 artiklan mukaisiin rakennerahastojen valmistelu-, täytäntöönpano- ja seurantavaiheisiin. Lisäksi pitäisi kuulla paikallisia ympäristöjärjestöjä, joilla on tässä suhteessa aivan erityinen merkitys.

2.12. Nykyistä suuremman avoimuuden nimissä – ennen kaikkea paremman tiedon saamiseksi käsillä olevassa tiedonannossa esitettyjen aloitteiden tuloksista – TSK kehottaa komissiota laatimaan vuosikertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin ympäristöulottuvuus on saatu mukaan rakennerahastojen ja yhteenkuuluvuusrahastojen täytäntöönpanoon; tätä varten tarvittaisiin arvio rakennerahastojen puiteasetuksen 10 artiklan nojalla rahoitetuista ympäristöhankkeista.

2.13. Olennaista ympäristökysymyksissä on niiden kansainvälisyys. Euroopan on oltava ympäristöasioissa esimerkkinä naapureilleen, erityisesti valtioille, jotka ovat anoneet yhteisön jäsenyyttä tai ilmoittaneet tämänsuuntaisista aikomuksista. Niiden tuleva yhdyminen Euroopan unioniin merkitsee niille myös ympäristöä koskevan yhteisöläinsäädännön voimaantuloa. Ympäristönäkökohdilla tulisi siksi olla niille kuuluva osuus jäsenyyttä pohjustavissa sopimuksissa.

Samoin olisi paikallaan tutkia ympäristöystävällisen teollisuuspolitiikan ja etenkin puhtaan teknologian siirtämistä mainittuihin maihin yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan puitteissa.

Muiden naapurivaltioiden osalta (Välimeren kolmannet maat ja Baltian maat) yhteistyötä olisi paikallaan lujittaa edistämällä sellaisia välineitä, joissa ympäristönäkökulma voidaan ottaa huomioon. Tässä mielessä olisi turvaututtava Interreg II C:n tyyppisiin tai muihin välineisiin, joiden avulla voidaan kehittää ylikansallista yhteistyötä ympäristönsuojelun alalla.

2.14. Jotta käsillä olevan tiedonannon suositukset voitaisiin panna täytäntöön mahdollisimman tehokkaasti, TSK katsoo Euroopan ympäristökeskuksen tiedoista ja toimintakyvystä olevan paljon apua ja pitää siksi nykyistä läheisemmän yhteistyön kehittämistä kyseisen laitoksen kanssa ensiarvoisen tärkeänä. Komitean mielestä Euroopan ympäristökeskuksen roolia olisi myös lujitettava.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 18, 22. 1. 1996.

⁽²⁾ EYVL N:o C 127, 7. 5. 1994.

2.15. Talous- ja sosiaalikomitea ihmettelee, miten komissio aikoo jatkaa käsillä olevassa tiedonannossa esitettyjä linjauksia, ja kehottaa siksi komissiota

määrittämään, miten tiedonantoon sisältyvät periaatteet tulisi toteuttaa käytännössä.

Bryssel, 25. syyskuuta 1996.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Carlos FERRER

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta "Ehdotus neuvoston päätökseksi yhteisön politiikan määrittelemisestä ja täytäntöönpanosta televiestinnän ja postipalvelujen alalla" ⁽¹⁾

(97/C 30/06)

Neuvosto päätti 20. toukokuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 198 artiklan mukaisesti pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelusta vastannut liikenne- ja tietoliikennejaosto antoi lausuntonsa 24. heinäkuuta 1996. Esittelijänä oli Lars Olof Kritz.

Komitea hyväksyi 25. syyskuuta 1996 pitämässään 338. täysistunnossa seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 94 ääntä puolesta, 1 vastaan, ja 4 pidättyi äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Vuonna 1994 antamansa ilmoituksen – tiedonanto SEC(94) 1106 final – mukaisesti komissio määrittää oikeusperustan monille budjettikohdille. Yksi näistä kohdista liittyy yhteisön politiikan viitoittamiseen ja täytäntöönpanoon televiestinnän ja postipalvelujen alalla (B5-401).

1.2. Perussopimusten määräykset sekä neuvoston ja parlamentin päätökset ja direktiivit edellyttävät, että komissio toimii eri tavoin yhteisön televiestintä- ja postipolitiikkaa edelleen määrittelevien ja toteuttavien tavoitteiden ja toimien tutkimiseksi ja määraämiseksi. Tähän kuuluu alkuanalyysi, teollisuuden ja kansalaisten mielipiteiden selvittäminen, lainsäädäntöehdotusten laatiminen ja lainsäädännön täytäntöönpanon valvonta.

1.3. Tämä merkitsee erilaisia toimia, kuten tutkimusten tilaamista ja seminaarien ja neuvottelujen järjestämistä markkinoiden, teknologian, tavoitteiden ja politiikan analysoimiseksi. Toimeksiantojen antaminen standardisoinnista ja taajuuksista vastaaville elimille sisäl-

tyvät myös kyseisiin toimiin. Ne rahoitetaan budjettikohdasta B5-401.

2. Komission asiakirjan sisältö

2.1. Komission asiakirjassa on seuraavat kohdat:

- selvitysosa,
- ehdotus neuvoston päätökseksi,
- luettelo televiestinnän ja postipalvelujen alalla tähän mennessä annetusta lainsäädännöstä (vuosina 1995 ja 1996 hyväksytyt direktiivit, päätökset, päätöslauselmat jne. eivät sisälly liitteeseen),
- kustannusliite.

2.2. Neuvoston päätöksen tarkoitus esitetään 1 artiklassa.

2.3. 2 artiklassa ilmoitetaan, että komissio vastaa 1 artiklassa määriteltyjen tehtävien toteuttamisesta. Niitä toteuttaessaan komission on otettava huomioon yhteisön televiestintä- ja postipalvelupolitiikka, jonka tärkeimmät tavoitteet luetellaan 2 artiklassa.

(1) EYVL N:o C 192, 3. 7. 1996, s. 4.